

عنوان مقاله:

بررسی فلسفی دلایل علیه جرم انگاری فکر محض

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه، دوره 47، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

حمیدرضا محبوبی آرانی - استادیار گروه فلسفه، حکمت و منطق دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

در حقوق کیفری این اصل، کمابیش اصلی محترم و پذیرفته است که ما نباید کسی را به خاطر فکر محض اش مجازات کنیم. فکر محض نیز اقسام احساسات، امیال، تخیلات و آرزوها، باورها و نیات و تصمیم های اجرایی نشده را در برمی گیرد. دلایل کمابیش قانع کننده ای در خصوص اینکه چرا می بایست از مجازات فکر محض پرهیز نمود وجود دارد، دلایلی که بیشتر پیامدگرایانه هستند و به پیامدهای ناشی از تقنین چنین مجازات هایی منجر می شود. در این مقاله اما می کوشم به بررسی مباحثی بپردازم که پیرامون دلایل غیرپیامدگرایانه مرتبط با این اصل شکل گرفته است و به ماهیت خود فکر محض و امکان جرم انگاری آن مربوط می شوند. بررسی من در اینجا عمدتاً به یک قسم فکر محض، یعنی نیت غیراجرا شده یا نیت محض می پردازد و بحث درباره اقسام مهم دیگری همچون باورهای بنیادگرایانه یا نژادپرستانه را مورد کندوکاو قرار نمی دهد. در این مقاله نشان می دهم که نیت های غیراجرا شده می توانند آزاررسان، قابل اتصاف به وصف مجرمانه و قابل کشف و اثبات باشند و اگر ما همچنان می خواهیم شهود اخلاقی مان نسبت به اصل عدم جرم انگاری و رد مجازات فکر محض را حفظ کنیم می بایست بنیادهای محکم تری را پیدا کنیم.

کلمات کلیدی:

فکر محض، عمل، نیت، اصل آزار، سزاواری برای مجازات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1213710>

